

**ANYKŠČIŲ RAJONO SAVIVALDYBĖS
ADMINISTRACIJOS DIREKTORIUS**

**ĮSAKYMAS
DĖL ANYKŠČIŲ RAJONO SAVIVALDYBĖS ASIGNAVIMŲ VALDYTOJŲ APSKAITOS
POLITIKOS, ANYKŠČIŲ RAJONO SAVIVALDYBĖS IŽDO APSKAITOS POLITIKOS IR
IŽDO SĄSKAITŲ PLANO TVIRTINIMO**

2010 m. kovo 24 d. Nr. AĮ-160
Anykščiai

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo (Žin., 1994, Nr. [55-1049](#); 2008, Nr. [113-4290](#)) 18 straipsnio 1 dalimi, Lietuvos Respublikos viešojo sektoriaus atskaitomybės įstatymu (Žin., 2007, Nr. [77-3046](#); 2008, Nr. [137-5370](#)) ir Lietuvos Respublikos buhalterinės apskaitos įstatymo (Žin., 2001, Nr. [99-3515](#),: 2008, Nr. [137-5372](#)) 7 ir 9 straipsniais:

1. T v i r t i n u pridedamus:

- 1.1. Anykščių rajono savivaldybės asignavimų valdytojų apskaitos politiką (priedas 1);
- 1.2. Anykščių rajono savivaldybės išdo apskaitos politiką (priedas 2);
- 1.3 Anykščių rajono savivaldybės išdo sąskaitų planą (priedas 3);

2. P r i p a ž į s t u netekusiu galios Anykščių rajono savivaldybės administracijos direktoriaus 2007 m. lapkričio 6 d. įsakymą Nr. AĮ-708 „Dėl Anykščių rajono savivaldybės administracijos Finansų ir biudžeto skyriaus sąskaitų plano patvirtinimo“.

Administracijos direktorius

Vilius Juodelis

ANYKŠČIŲ RAJONO SAVIVALDYBĖS ASIGNAVIMŲ VALDYTOJŲ APSKAITOS POLITIKA

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

Apskaitos politikos rengimo prielaidos

1. Ši Anykščių rajono savivaldybės asignavimų valdytojų (toliau – AV) apskaitos politika (toliau – Apskaitos politika) parengta, siekiant užtikrinti, kad AV finansinė būklė (turtas, grynasis turtas, finansavimo sumos ir skolos), taip pat surenkamos pajamos ir patiriamos sąnaudos būtų tiksliai ir teisingai parodytos finansinėje apskaitoje ir ataskaitose, kaip to reikalauja Lietuvos Respublikos teisės aktai bei Viešojo sektoriaus apskaitos ir finansinės atskaitomybės standartų (toliau – VSAFAS) nuostatos. Apskaitos vadovas parengtas, siekiant detalizuoti VSAFAS nuostatas ir jas pritaikyti AV apskaitos ir finansinių ataskaitų specifikai.

Apskaitos politikos tikslas ir apimtis

2. Šios Apskaitos politikos tikslas – reglamentuoti ir detalizuoti AV apskaitą, finansinių ir kitų ataskaitų sudarymą. Apskaitos politika – tai bendrųjų apskaitos principų, apskaitos metodų ir taisyklių, skirtų AV apskaitai tvarkyti ir finansinėms ataskaitoms parengti bei pateikti, visuma.

3. AV Apskaitos politika nustato:

3.1. AV finansines ataskaitas, jų sudarymo tvarką;

3.2. AV apskaitos principus;

3.3. AV sąskaitų plano ir kitų apskaitos registrų sudarymo tvarką.

Apskaitos politikos nuostatų galiojimas ir taikymas

4. Šios Apskaitos politikos galiojimo terminus, už Apskaitos politikos nuostatų įgyvendinimą atsakingus asmenis, keičiančius, keičiamus ir papildančius Savivaldybės vidaus teisės aktus nustato Savivaldybės Administracijos direktorius savo įsakymu. Apskaitos vadovą tvirtina kiekvieno AV vadovas.

5. Savivaldybės Apskaitos politikos visumą sudaro 2 Apskaitos politikos:

- 5.1. Savivaldybės išdo apskaitos politika,
- 5.2. AV apskaitos politika (detalizuojama šiame dokumente).
- 6. Savivaldybės išdo ir AV Apskaitos politikos yra tarpusavyje suderintos, jose numatytos Apskaitos politikos nuostatos keičiamos kartu.

II. APSKAITOS POLITIKA

7. AV taiko tokia apskaitos politiką, kuri užtikrina, kad finansinių ataskaitų duomenys atitiktų kiekvieno taikytino VSAFAS reikalavimus. Jeigu nėra konkretaus VSAFAS reikalavimo, AV vadovaujasi bendraisiais apskaitos principais, nustatytais 1-ajame VSAFAS „Finansinių ataskaitų rinkinio pateikimas“.

8. Ši Apskaitos politika užtikrina, kad finansinėse ataskaitose pateikiama informacija yra:

8.1. svarbi vartotojų sprendimams priimti;

8.2. patikima, nes:

8.2.1. teisingai nurodo AV finansinius rezultatus, finansinę būklę ir pinigų srautus;

8.2.2. parodo ūkinių įvykių ir ūkinių operacijų ekonominę prasmę, ne vien teisinę formą;

8.3. nešališka, netendencinga;

8.4. apdairiai pateikta (atsargumo principas);

8.5. visais reikšmingais atvejais išsamūs.

9. AV apskaitos politika taikoma nuolat.

10. Apskaitos politika keičiama tik vadovaujantis 7-uoju VSAFAS „Apskaitos politikos, apskaitinių įverčių keitimas ir klaidų taisymas“ ir taikoma vienodai visiems finansinių ataskaitų straipsniams, kuriems turi įtakos apskaitos politikos keitimas. Detaliau apskaitos politikos, apskaitinių įverčių keitimai ir klaidų taisymas aprašyti šio apskaitos vadovo 118–130 punktuose.

11. Apskaitos politika apima ūkinių operacijų ir įvykių pripažinimo, įvertinimo ir apskaitos principus, metodus ir taisykles.

Bendrieji apskaitos principai, metodai ir taisyklės

12. Tvarkydami apskaitą ir sudarydami finansines ataskaitas, AV vadovaujasi VSAFAS.

13. AV apskaitoje ūkinės operacijos ir įvykiai registruojami ir finansinės ataskaitos rengiamos taikant šiuos bendruosius apskaitos principus:

13.1. kaupimo;

13.2. subjekto;

13.3. veiklos tęstinumo;

- 13.4. periodiškumo;
- 13.5. pastovumo;
- 13.6. piniginio mato;
- 13.7. palyginimo;
- 13.8. atsargumo;
- 13.9. neutralumo;
- 13.10. turinio viršenybės prieš formą.

14. AV, sudarydami biudžeto vykdymo ataskaitų rinkinį, vadovaujasi šiais bendraisiais apskaitos principais:

- 14.1. pinigų;
- 14.2. subjekto;
- 14.3. periodiškumo;
- 14.4. pastovumo;
- 14.5. piniginio mato.

15. Pagal subjekto principą kiekvienas AV laikomas apskaitos vienetu: atskirai tvarkoma jo apskaita, sudaromi ir teikiami atskiri finansinių ataskaitų ir biudžeto vykdymo ataskaitų rinkiniai. AV apskaitoje registruojamas tik jo patikėjimo teise valdomas, naudojamas ir disponuojamas turtas, finansavimo sumos ir įsipareigojimai, pajamos ir sąnaudos. Turtas, valdomas ir naudojamas kitomis teisėmis, registruojamas nebalansinėse sąskaitose.

16. AV leidžiamos vykdyti ūkinės operacijos nustatytos teisės aktuose. VSAFAS nustatyti faktiškai įvykusių ūkinių operacijų apskaitos metodai ir taisyklės. Pagal turinio viršenybės prieš formą principą AV apskaitos politikoje ūkiniai įvykiai ir ūkinės operacijos vertinami ir pripažįstami pagal jų ekonominę prasmę ir turinį, nepriklausomai nuo to, ar tokią ūkinę operaciją vykdyti, sandorį sudaryti AV leidžia jo veiklą reglamentuojantys teisės aktai.

17. Visos ūkinės operacijos ir įvykiai apskaitoje registruojami litais ir centais, apvalinant iki šimtųjų lito dalių (dviejų skaitmenų po kablelio).

18. Visos ūkinės operacijos ir įvykiai registruojami AV sąskaitų plano sąskaitose, taikant AV apskaitos politiką, parengtą pagal VSAFAS reikalavimus (nurodytus principus, metodus ir taisykles) atskiroms ūkinėms operacijoms ir įvykiams, finansinių ataskaitų elementams arba straipsniams ir apskaitos procedūroms.

19. Toliau pateikiama AV taikoma apskaitos politika, apimanti atskirus finansinių ataskaitų elementus arba straipsnius, ūkines operacijas, ūkinius įvykius ir jų apskaitos procedūras.

Nematerialusis turtas

20. Nematerialiojo turto apskaitos politika nustatyta 13-ajame VSAFAS „Nematerialusis

turtas“, nematerialiojo turto nuvertėjimo apskaičiavimo ir apskaitos metodai ir taisyklės – 22-ajame VSAFAS „Turto nuvertėjimas“.

21. Nematerialusis turtas yra pripažįstamas, jei atitinka 13-ajame VSAFAS pateiktą sąvoką ir nematerialiajam turtui nustatytus kriterijus.

22. Nematerialusis turtas pirminio pripažinimo metu apskaitoje yra registruojamas įsigijimo savikaina. Išlaidos, patirtos po piršto ar susikurto nematerialiojo turto pirminio pripažinimo, didina nematerialiojo turto įsigijimo savikainą tik tais atvejais, kai galima patikimai nustatyti, kad patobulintas nematerialusis turtas teiks didesnę ekonominę naudą, t.y. kad atliktas esminis nematerialiojo turto pagerinimas.

23. Išankstiniai apmokėjimai už nematerialųjį turtą apskaitoje registruojami nematerialiojo turto sąskaitose.

24. Po pirminio pripažinimo nematerialusis turtas, kurio naudingo tarnavimo laikas ribotas, finansinėse ataskaitose yra parodomas įsigijimo savikaina, atėmus sukauptą amortizaciją ir nuvertėjimą, jei jis yra.

25. Nematerialiojo turto amortizuojamoji vertė yra nuosekliai paskirstoma per visą nustatytą turto naudingo tarnavimo laiką tiesiogiai proporcingu metodu. Nematerialiojo turto vieneto amortizacija pradedama skaičiuoti nuo kito mėnesio, kai turtas pradedamas naudoti, pirmos dienos ir nebeskaičiuojama nuo kito mėnesio, kai naudojamo nematerialiojo turto likutinė vertė sutampa su jo likvidacine verte, kai turtas perleidžiamas, nurašomas arba kai apskaičiuojamas ir užregistruojamas to turto vieneto nuvertėjimas, lygus jo likutinės vertės sumai, pirmos dienos.

26. Nematerialiojo turto naudingo tarnavimo laikas, nustatytas atsižvelgiant į sutartis ar kitas juridines teises, neturi būti ilgesnis už juridinių teisių galiojimo laikotarpį. Kitam nematerialiajam turtui AV taiko nematerialiojo turto amortizacijos normatyvus, patvirtintus teisės aktų nustatyta tvarka.

27. Nematerialiojo turto apskaitos tvarka ir procedūros nustatomos AV nematerialiojo turto apskaitos tvarkos apraše.

Ilgalaikis materialusis turtas

28. Ilgalaikio materialiojo turto apskaitos metodai ir taisyklės nustatyti 12-ajame VSAFAS „Ilgalaikis materialusis turtas“, ilgalaikio materialiojo turto nuvertėjimo apskaičiavimo ir apskaitos metodai ir taisyklės – 22-ajame VSAFAS „Turto nuvertėjimas“.

29. Ilgalaikis materialusis turtas pripažįstamas ir registruojamas apskaitoje, jei jis atitinka ilgalaikio materialiojo turto sąvoką ir VSAFAS nustatytus ilgalaikio materialiojo turto pripažinimo kriterijus.

30. Ilgalaikis materialusis turtas pagal pobūdį skirstomas į pagrindines grupes, nustatytas VSAFAS.

31. Įsigytas ilgalaikis materialusis turtas pirminio pripažinimo momentu apskaitoje registruojamas įsigijimo savikaina.

32. Išankstiniai apmokėjimai už ilgalaikį materialųjį turtą apskaitoje registruojami tam skirtose ilgalaikio materialiojo turto sąskaitose.

33. Po pirminio pripažinimo ilgalaikis materialusis turtas, išskyrus žemę ir kultūros vertybes, finansinėse ataskaitose rodomas įsigijimo savikaina, atėmus sukauptą nusidėvėjimą ir nuvertėjimą, jei jis yra. Žemė ir kultūros vertybės po pirminio pripažinimo finansinėse ataskaitose rodomi tikrąja verte (išskyrus kultūros vertybių rekonstravimo, konservavimo ir restauravimo išlaidas, kurios yra laikomos esminiu turto pagerinimu ir apskaitoje registruojamos 12-ajame VSAFAS „Ilgalaikis materialusis turtas“ nustatyta tvarka didinant šio ilgalaikio materialiojo turto vertę).

34. Ilgalaikio materialiojo turto nudėvimoji vertė yra nuosekliai paskirstoma per visą turto naudingo tarnavimo laiką. Ilgalaikio materialiojo turto vieneto nusidėvėjimas pradedamas skaičiuoti nuo kito mėnesio, kai turtas pradedamas naudoti, pirmos dienos. Nusidėvėjimas nebeskaičiuojamas nuo kito mėnesio, kai naudojamo ilgalaikio materialiojo turto likutinė vertė sutampa su jo likvidacine verte, kai turtas perleidžiamas, nurašomas arba kai apskaičiuojamas ir užregistruojamas to turto vieneto nuvertėjimas, lygus jo likutinės vertės sumai, pirmos dienos.

35. Ilgalaikio materialiojo turto nusidėvėjimas skaičiuojamas taikant tiesiogiai proporcingą (tiesinį) metodą pagal konkrečius materialiojo turto nusidėvėjimo normatyvus, patvirtintus teisės aktų nustatyta tvarka.

36. Kai turtas parduodamas arba nurašomas, jo įsigijimo savikaina, sukauptas nusidėvėjimas ir, jei yra, nuvertėjimas nurašomi. Pardavimo pelnas ar nuostoliai parodomi atitinkamame veiklos rezultatų ataskaitos straipsnyje. Ilgalaikio materialiojo turto apskaitos ypatumai detalčiai nustatomi AV Ilgalaikio turto pripažinimo, perkėlimo ir apskaitos tvarkos apraše, Ilgalaikio turto nuvertėjimo įvertinimo ir apskaitos tvarkos apraše, Ilgalaikio turto likvidavimo ir nurašymo tvarkos apraše, Ilgalaikio turto minimalios vertės nustatymo ir nusidėvėjimo skaičiavimo tvarkos apraše ir Ilgalaikio turto remonto ir statybos darbų apskaitos tvarkos apraše.

37. Ilgalaikio materialiojo turto rekonstravimas, remontas ar kiti darbai pripažįstami esminiu turto pagerinimu, jei padidina turto funkcijų apimtį arba pailgina turto naudingo tarnavimo laiką, arba iš esmės pagerina jo naudingąsias savybes. Šių darbų verte didinama ilgalaikio materialiojo turto įsigijimo savikaina ir (arba) patikslinamas likęs turto naudingo tarnavimo laikas. Jei atlikti darbai nepagerina naudingųjų ilgalaikio materialiojo turto savybių ar nepadidina turto funkcijų apimties, arba nepailgina jo naudingo tarnavimo laiko, jie nepripažįstami esminiu

pagerinimu, o šių darbų vertė pripažįstama ataskaitinio laikotarpio sąnaudomis.

Biologinis turtas ir mineraliniai ištekliai

38. Biologinio turto ir mineralinių išteklių apskaitos metodai ir taisyklės nustatyti 16-ajame VSAFAS „Biologinis turtas ir mineraliniai ištekliai“.

39. Biologinis turtas pripažįstamas ir grupuojamas pagal VSAFAS nustatytus kriterijus.

40. Pirminio pripažinimo metu ir kiekvieno vėlesnio vertinimo metu ne žemės ūkio paskirties biologinis turtas apskaitoje registruojamas tikrąja verte. Kai tikroji vertė negali būti patikimai įvertinta, turtas apskaitoje registruojamas ir finansinėse ataskaitose parodomas taip:

40.1. verte, kuri yra nustatoma remiantis tą turtą valdančio subjekto atliekamo vertinimo duomenimis;

40.2. įsigijimo savikaina, jei ji gali būti patikimai įvertinta (po pirminio pripažinimo turtas finansinėse ataskaitose yra rodomas įsigijimo savikaina, atėmus nuvertėjimo nuostolius);

40.3. simboline vieno lito verte, jei įsigijimo savikainos nėra arba ji negali būti patikimai įvertinta.

41. Kitas biologinis turtas pirminio pripažinimo momentu apskaitoje registruojamas įsigijimo savikaina. Po pirminio pripažinimo kitas biologinis turtas finansinėse ataskaitose yra rodomas įsigijimo savikaina, atėmus sukauptą nusidėvėjimą ir nuvertėjimą.

42. Jei AV valdo mineralinius išteklius ir apytiksliai žino mineralinių išteklių kiekį, juos apskaitoje registruoja nebalansinėse sąskaitose natūrine išraiška. Jei turto vertė gali būti patikimai įvertinta, nebalansinėse sąskaitose registruojama ir mineralinių išteklių vertė. Mineralinių išteklių vertė nustatoma remiantis AV atliekamo vertinimo duomenimis.

43. Pelnas arba nuostoliai, susiję su biologinio turto tikrosios vertės (atėmus pardavimo išlaidas) pasikeitimu, turi būti parodomi ataskaitinio laikotarpio, per kurį yra nustatyti, veiklos rezultatų ataskaitoje.

Atsargos

44. Atsargų apskaitos metodai ir taisyklės nustatyti 8-ajame VSAFAS „Atsargos“.

45. Pirminio pripažinimo metu atsargos įvertinamos įsigijimo (pasigaminimo) savikaina, o sudarant finansines ataskaitas – įsigijimo (pasigaminimo) savikaina ar grynąja galimo realizavimo verte, atsižvelgiant į tai, kuri iš jų mažesnė.

46. Strateginės atsargos vertinamos įsigijimo savikaina, išskyrus VSAFAS nustatytus atvejus. Apskaičiuodami atsargų, sunaudotų teikiant paslaugas, ar parduotų atsargų savikainą, AV

taiko atsargų įkainojimo būdą „pirmas į – pirmas iš“ (FIFO) arba konkrečių kainų būdą.

47. Atsargos gali būti nukainojamos iki gryniosios galimo realizavimo vertės tam, kad jų balansinė vertė neviršytų būsimos ekonominės naudos ar paslaugų vertės, kurią tikimasi gauti šias atsargas pardavus, išmainius, paskirsčius ar panaudojus. Kai atsargos (taip pat ir nebaigtos vykdyti sutartys) parduodamos, išmainomos ar perduodamos, jų balansinė vertė pripažįstama sąnaudomis to laikotarpio, kuriuo pripažįstamos atitinkamos pajamos arba suteikiamos viešosios paslaugos. Atsargų sunaudojimas arba pardavimas apskaitoje registruojamas pagal nuolat apskaitomų atsargų būdą, kai buhalterinėje apskaitoje registruojama kiekviena su atsargų sunaudojimu arba pardavimu susijusi operacija.

48. Prie atsargų priskiriamas neatiduotas naudoti ūkinis inventorių. Atiduoto naudoti inventoriaus vertė iš karto įtraukiama į sąnaudas. Naudojamo inventoriaus kiekinė ir vertinė apskaita turi būti tvarkoma nebalansinėse sąskaitose AV Ūkinio inventoriaus apskaitos tvarkos apraše nustatyta tvarka.

49. Atsargų apskaitos ypatumai detaliam aprašomi AV Atsargų apskaitos tvarkos apraše, Ūkinio inventoriaus apskaitos tvarkos apraše ir Atsargų nuvertėjimo įvertinimo ir apskaitos tvarkos apraše.

Finansinis turtas

50. Finansinio turto apskaitos metodai ir taisyklės nustatyti 14-ajame VSAFAS „Jungimai ir investicijos į asocijuotuosius subjektus“ ir 17-ajame VSAFAS „Finansinis turtas ir finansiniai įsipareigojimai“

51. AV finansinis turtas yra skirstomas ilgalaikį ir trumpalaikį.

52. Ilgalaikiam finansiniam turtui priskiriama:

52.1. ilgalaikės investicijos į kitų subjektų nuosavybės vertybinius popierius;

52.2. ilgalaikės investicijos į skolos vertybinius popierius;

52.3. po vienerių metų gautinos sumos;

52.4. kitas ilgalaikis finansinis turtas.

53. Trumpalaikiam finansiniam turtui priskiriama:

53.1. trumpalaikės investicijos į skolos vertybinius popierius;

53.2. trumpalaikės investicijos į kitų subjektų nuosavybės vertybinius popierius;

53.3. per vienerius metus gautinos sumos;

53.4. pinigai ir jų ekvivalentai;

53.5. kitas trumpalaikis finansinis turtas.

Investicijos į vertybinius popierius

54. Investicijos į kontroliuojamus subjektus (kuriuose AV turi 50 proc. ir daugiau balsavimo teisių), asocijuotuosius subjektus (kuriuose AV turi nuo 20 proc. iki 50 proc. balsavimo teisių) ir kitus subjektus (kuriuose AV turi mažiau nei 20 proc. balsavimo teisių) AV apskaitoje pirminio pripažinimo momentu ir vėliau registruojamos ir finansinėse ataskaitose parodomos įsigijimo savikaina.

55. Investicijos į kontroliuojamus ir asocijuotuosius subjektus, išskyrus viešąsias įstaigas, konsoliduotųjų finansinių ataskaitų rinkinyje parodomos taikant nuosavybės metodą. Iš kontroliuojamų ir asocijuotųjų subjektų gauti dividendai sumažina investicijos balansinę vertę.

56. Investicijas registruojant apskaitoje savikainos metodu, po įsigijimo jų vertė nėra koreguojama priklausomai nuo įmonės ar viešosios įstaigos veiklos rezultato, tačiau koreguojama įvertinant investicijų nuvertėjimą

57. Dividendų pajamos yra registruojamos finansinės ir investicinės veiklos pajamų sąskaitose. Paskelbus dividendus, AV pripažįsta apskaitoje dividendų pajamas ir pervestinas dividendų pajamas, atitinkamai gautinas dividendų sumas ir mokėtinas į biudžetą dividendų sumas.

58. Investicijos į kitus nuosavybės vertybinius popierius ir skolos vertybinius popierius pirminio pripažinimo metu įvertinamos įsigijimo savikaina. Vėliau šis finansinis turtas įvertinamas taip:

58.1. ilgalaikis finansinis turtas, laikomas galimam pardavimui, – tikrąja verte. Investicijos į vertybinius popierius, kurių kaina aktyviojoje rinkoje neskelbiama ir kurių tikrosios vertės negalima nustatyti 17-ajame VSAFAS nurodytais būdais, finansinėse ataskaitose turi būti įvertintos įsigijimo savikaina, atėmus nuvertėjimo nuostolius;

58.2. ilgalaikis finansinis turtas, laikomas iki išpirkimo termino, – amortizuota savikaina;

58.3. trumpalaikis finansinis turtas, laikomas iki išpirkimo termino, – įsigijimo savikaina, atėmus nuvertėjimo nuostolius.

59. Detaliau investicijų į vertybinius popierius apskaitos ypatumai yra aprašomi AV Investicijų į įmones, įstaigas ir organizacijas apskaitos tvarkos apraše, Gautinų ir mokėtinų sumų apskaitos tvarkos apraše, Paskolų, faktoringo ir lizingo apskaitos tvarkos apraše.

Gautinos sumos

60. Gautinos sumos pirminio pripažinimo metu yra įvertinamos įsigijimo savikaina.

61. Vėliau ilgalaikės gautinos sumos ataskaitose parodomos amortizuota savikaina, o trumpalaikės gautinos sumos ataskaitose parodomos įsigijimo savikaina, atėmus nuvertėjimo

nuostolius. Gautinų sumų nuvertėjimo apskaičiavimo principai ir gautinų sumų apskaitos ypatumai aprašomi AV Gautinų ir mokėtinų sumų apskaitos tvarkos apraše ir Gautinų sumų ir išankstinių mokėjimų nuvertėjimo įvertinimo ir apskaitos tvarkos apraše.

Pinigai ir pinigų ekvivalentai

62. Pinigus sudaro pinigai kasoje ir banko sąskaitose. Pinigų ekvivalentai yra trumpalaikės, likvidžios investicijos, kurios gali būti greitai ir lengvai iškeičiamos į žinomą pinigų sumą. Tokių investicijų terminas neviršija trijų mėnesių, o vertės pokyčių rizika yra labai nežymi.

Finansavimo sumos

63. Finansavimo sumų apskaitos metodai ir taisyklės nustatyti 20-ajame VSAFAS „Finansavimo sumos“.

64. Finansavimo sumos pripažįstamos, kai atitinka VSAFAS nustatytus kriterijus.

65. Finansavimo sumos – AV iš valstybės arba Savivaldybės biudžeto, kitų išteklių fondų, Europos Sąjungos, Lietuvos ir užsienio paramos fondų gauti arba gautini pinigai arba kitas turtas, skirtas AV tikslams ir programoms įgyvendinti. Finansavimo sumos apima ir AV gautus arba gautinus pinigus, ir kitą turtą pavedimams vykdyti, kitas lėšas AV išlaidoms dengti ir paramos būdu gautą turtą.

66. AV gautos (gautinos) finansavimo sumos pagal paskirtį skirstomos į:

66.1. finansavimo sumas nepiniginiam turtui įsigyti.

66.2. finansavimo sumas kitoms išlaidoms kompensuoti.

67. Finansavimo sumos nepiniginiam turtui yra gaunamos kaip nemokamai gautas ilgalaikis arba atsargos, įskaitant paramą, arba kaip pinigai, skirti įsigyti ilgalaikį arba trumpalaikį nepiniginį turtą.

68. Finansavimo sumos kitoms išlaidoms dengti yra skirtos ataskaitinio laikotarpio išlaidoms (negautoms pajamoms) kompensuoti. Taip pat finansavimo sumomis, skirtomis kitoms išlaidoms kompensuoti, yra laikomos visos likusios finansavimo sumos, nepriskiriamos nepiniginiam turtui įsigyti.

69. Gautos (gautinos) ir panaudotos finansavimo sumos arba jų dalis pripažįstamos finansavimo pajamomis tais laikotarpiais, kuriais patiriamos su finansavimo sumomis susijusios sąnaudos.

70. Gautos ir perduotos kitiems viešojo sektoriaus subjektams finansavimo sumos, AV sąnaudomis nepripažįstamos. Perdavus finansavimo sumas kitiems subjektams, mažinamos gautos

finansavimo sumos.

71. Gautos ir perduotos privataus sektoriaus subjektams finansavimo sumos, įskaitant suteiktas subsidijas, registruojamos kaip AV sąnaudos, kartu pripažįstant finansavimo, kuris buvo skirtas šiam tikslui, pajamas.

72. AV apskaitoje finansavimo sąnaudomis perduotos sumos pripažįstamos tik tuomet, kai AV kitiems viešojo sektoriaus subjektams perduoda savo uždirbtų pajamų lėšas.

73. Detaliai finansavimo sumų apskaitos ypatumai nustatomi AV Finansavimo sumų apskaitos tvarkos apraše.

Finansiniai įsipareigojimai

74. Finansinių įsipareigojimų apskaitos principai, metodai ir taisyklės nustatyti 17-ajame VSAFAS „Finansinis turtas ir finansiniai įsipareigojimai“, 18-ajame VSAFAS „Atidėjiniai, neapibrėžtieji įsipareigojimai, neapibrėžtasis turtas ir įvykiai pasibaigus ataskaitiniam laikotarpiui“ ir 19-ajame VSAFAS „Finansinė nuoma (lizingas) ir kitos turto perdavimo sutartys“.

75. AV visi įsipareigojimai yra finansiniai ir skirstomi į ilgalaikius ir trumpalaikius. Ilgalaikiams finansiniams įsipareigojimams priskiriama:

75.1. ilgalaikiai atidėjiniai (pvz., atidėjiniai dėl AV iškeltų teisminių ieškinių, kai tikėtina, kad dėl jų baigties AV turės sumokėti priteistas sumas);

75.2. ilgalaikės finansinės skolos;

75.3. kiti ilgalaikiai įsipareigojimai;

76. Trumpalaikiams finansiniams įsipareigojimams priskiriama:

76.1. ilgalaikių atidėjinių einamųjų metų dalis ir trumpalaikiai atidėjiniai;

76.2. ilgalaikių įsipareigojimų einamųjų metų dalis;

76.3. trumpalaikiai finansiniai įsipareigojimai;

76.4. pervestinos subsidijos ir finansavimo sumos;

76.5. mokėtinos socialinės išmokos;

76.6. pervestinos sumos į biudžetus, fondus ir kitiems subjektams;

76.7. mokėtinos sumos, susijusios su vykdoma veikla;

76.8. kiti trumpalaikiai finansiniai įsipareigojimai.

77. Pirminio pripažinimo metu finansiniai įsipareigojimai įvertinami įsigijimo savikaina. Vėliau šie įsipareigojimai įvertinami:

77.1. susiję su rinkos kainomis – tikrąja verte;

77.2. iš suteiktų garantijų kilę finansiniai įsipareigojimai – tikrąja verte;

77.3. kiti ilgalaikiai finansiniai įsipareigojimai – amortizuota savikaina;

77.4. kiti trumpalaikiai finansiniai įsipareigojimai – įsigijimo savikaina.

Atidėjiniai

78. Atidėjiniai pripažįstami ir registruojami apskaitoje tada ir tik tada, kai dėl įvykio praeityje AV turi dabartinę teisinę prievolę ar neatšaukiamą pasižadėjimą, ir tikėtina, kad jam įvykdyti bus reikalingi ištekliai, o įsipareigojimo suma gali būti patikimai įvertinta (pvz., jei Savivaldybei iškeltas ieškinys ir 90 proc. tikėtina, kad AV privalės sumokėti ieškovui priteistą sumą, turi būti suformuotas atidėjinys lygus tikėtina sumokėti sumai). Jei patenkinamos ne visos šios sąlygos, atidėjiniai nėra pripažįstami, o tikrai informacija apie susijusį su tikėtina sumokėti suma neapibrėžtą įsipareigojimą yra pateikiama finansinių ataskaitų aiškinamajame rašte. Atidėjiniai yra peržiūrimi paskutinę kiekvieno ataskaitinio laikotarpio dieną ir koreguojami, atsižvelgiant į naujus įvykius ar aplinkybes, kad parodytų tiksliausią dabartinį įvertinimą.

Finansinė nuoma (lizingas)

79. Nuomos sutartims taikomas turinio viršenybės prieš formą principas. Ar nuoma bus laikoma veiklos nuoma, ar finansine nuoma, priklauso ne nuo sutarties formos, o nuo jos turinio ir ekonominės prasmės.

80. Nuomos sandoriai grupuojami į veiklos nuomos ar finansinės nuomos (lizingo) sandorius, atsižvelgiant į tai, kiek turto nuosavybės teikiamos naudos ir rizikos tenka nuomotojui ir kiek nuomininkui. Nuoma yra laikoma finansine nuoma, jei iš esmės visa su turto nuosavybe susijusi nauda ir didžioji dalis rizikos perduodama nuomininkui.

81. Apskaitoje registruojamos finansinės nuomos įmokos yra padalinamos, išskiriant turto vertės dengimo sumą, palūkanas ir kitas įmokas (kompensuotinas nuomos sumas, neapibrėžtus nuomos mokesčius ir pan., jei tokie yra numatyti finansinės nuomos sutartyje). Palūkanos priskiriamos finansinės ir investicinės veiklos sąnaudoms ir apskaitoje yra registruojamos kaupimo principu t.y. registruojamos tą ataskaitinį laikotarpį už kurį apskaičiuojamos ateityje mokėtinos palūkanos. Finansinės nuomos būdu įsigyto ilgalaikio materialiojo turto nudėvimoji vertė paskirstoma per visą jo naudingo tarnavimo laiką, kaip nurodoma AV Paskolų, faktoringo ir lizingo apskaitos tvarkos apraše.

82. Detaliai finansinės nuomos apskaitos ypatumai aprašomi AV Paskolų, faktoringo ir lizingo apskaitos tvarkos apraše.

Veiklos nuoma

83. Nuoma laikoma veiklos nuoma, kai didžioji dalis su turto nuosavybe susijusios rizikos ir naudos neperduodama nuomininkui, o lieka nuomotojui. Nuomos įmokos pagal veiklos nuomos sutartį yra registruojamos apskaitoje kaip sąnaudos tolygiai (tiesiniu metodu) per nuomos laikotarpį.

Atgalinė finansinė nuoma (lizingas)

84. Jei parduotas turtas po pardavimo yra išsinuomojamas pagal atgalinės finansinės nuomos sutartį, pelnas, gautas pardavus turtą, tą laikotarpį, kurį turtas buvo parduotas, nepripažįstamas. AV pelną, gautą pardavus turtą, atideda (registruoja apskaitoje būsimųjų laikotarpių pajamas) ir amortizuoja per likusį atgalinės finansinės nuomos būdu įsigyto turto naudingo tarnavimo laiką, apskaičiuota nusidėvėjimo suma mažindama nusidėvėjimo sąnaudas. Atgalinės finansinės nuomos sutarties ekonominė prasmė prilyginama finansavimui už užstatą, kai finansinės nuomos davėjas skolina gavėjui pinigus, kaip užstatą naudodamas nupirktą ir išnuomotą turtą.

Pajamos

85. Pajamų apskaitos principai, metodai ir taisyklės nustatyti 9 VSAFAS „Mokesčių ir socialinių įmokų pajamos“, 10 VSAFAS „Kitos pajamos“ ir 20 VSAFAS „Finansavimo sumos“.

86. Pajamų apskaitai taikomas kaupimo principas. Finansavimo pajamos pripažįstamos tuo pačiu laikotarpiu, kai yra patiriamos su šiomis pajamomis susijusios sąnaudos. Registruojant visas su finansavimo pajamų pripažinimu susijusias operacijas, būtina nurodyti, kokios valstybės funkcijos ir kurios programos ir priemonės vykdymui buvo pripažintos finansavimo pajamos, panaudojant detalizuojančius požymius.

87. Pajamos, išskyrus finansavimo pajamas, pripažįstamos, kai tikėtina, jog AV gaus su sandoriu susijusią ekonominę naudą, kai galima patikimai įvertinti pajamų sumą ir kai AV gali patikimai įvertinti su pajamų uždirdimu susijusias sąnaudas. Pardavimų ir paslaugų pajamos registruojamos, atėmus PVM ir suteiktas nuolaidas.

88. Pajamomis laikoma tik pačių AV gaunama ekonominė nauda. AV pajamomis nepripažįstamos trečiųjų asmenų vardu surinktos sumos, kadangi tai nėra AV gaunama ekonominė nauda. Jei AV yra atsakinga už tam tikrų sumų administravimą ir surinkimą, tačiau teisės aktų nustatyta tvarka privalo pervesti surinktas sumas į biudžetą ir neturi teisės šių sumų ar jų dalies atgauti tą patį ar vėlesniais ataskaitiniais laikotarpiais, tokios sumos ar jų dalis nėra AV pajamos ir

apskaitoje registruojamos kaip gautinos ir mokėtinos sumos.

89. Pajamos registruojamos apskaitoje ir rodomos finansinėse ataskaitose tą ataskaitinį laikotarpį, kurį yra uždirbamos, t.y. kurį suteikiamos viešosios paslaugos, atliekami darbai ar parduodamos prekės ar kt., nepriklausomai nuo pinigų gavimo momento.

90. Detaliai pajamų apskaitos ypatumai aprašomi AV Sukauptų pajamų ir sąnaudų apskaičiavimo ir apskaitos tvarkos apraše bei Finansavimo sumų apskaitos tvarkos apraše.

Sąnaudos

91. Sąnaudų apskaitos principai, metodai ir taisyklės nustatyti 11-ajame VSAFAS „Sąnaudos“. Sąnaudų, susijusių su konkrečių turto, finansavimo sumų ir įsipareigojimų straipsnių apskaita, principai nustatyti šių straipsnių apskaitą reglamentuojančiuose VSAFAS.

92. Sąnaudos apskaitoje pripažįstamos vadovaujantis kaupimo ir palyginamumo principais tuo ataskaitiniu laikotarpiu, kai uždirbamos su jomis susijusios pajamos, neatsižvelgiant į pinigų išleidimo laiką. Tais atvejais, kai per ataskaitinį laikotarpį padarytų išlaidų neįmanoma tiesiogiai susieti su konkrečių pajamų uždirbimu ir jos neduos ekonominės naudos ateinančiais ataskaitiniais laikotarpiais, šios išlaidos pripažįstamos sąnaudomis tą patį laikotarpį, kada buvo patirtos.

93. Sąnaudų dydis įvertinamas sumokėta arba mokėtina pinigų arba jų ekvivalentų suma. Tais atvejais, kai numatytas ilgas atsiskaitymo laikotarpis ir palūkanos nėra išskirtos iš bendros mokėtinės sumos, sąnaudų dydis įvertinamas diskontuojant atsiskaitymo sumą taikant rinkos palūkanų normą.

94. Detaliai sąnaudų apskaitos ypatumai aprašomi AV Sukauptų pajamų ir sąnaudų apskaičiavimo ir apskaitos tvarkos apraše.

Sandoriai užsienio valiuta

95. Sandorių užsienio valiuta apskaitos principai nustatyti 21-ajame VSAFAS „Sandoriai užsienio valiuta“.

96. Sandoriai užsienio valiuta pirminio pripažinimo metu registruojami apskaitoje pagal sandorio dieną galiojusį Lietuvos banko skelbiamą užsienio valiutos kursą. Pelnas ir nuostoliai iš sandorių užsienio valiuta bei iš užsienio valiuta išreikšto turto ir įsipareigojimų likučių perkainojimo dieną yra registruojami finansinės ir investicinės veiklos pajamų ar sąnaudų sąskaitose.

97. Valiutinių straipsnių likučiai perkainojami pagal ataskaitinio laikotarpio pabaigos Lietuvos banko skelbiamą Lietuvos Respublikos piniginio vieneto ir užsienio valiutos santykį.

Turto nuvertėjimas

98. Turto nuvertėjimo apskaitos principai, metodai ir taisyklės nustatyti 8-ajame VSAFAS „Atsargos“, 17-ajame VSAFAS „Finansinis turtas ir finansiniai įsipareigojimai“ ir 22-ajame VSAFAS „Turto nuvertėjimas“.

99. Nuostoliai dėl turto nuvertėjimo apskaitoje pripažįstami pagal nuvertėjimo požymius. Sudarydama finansinių ataskaitų rinkinį, AV nustato, ar yra turto nuvertėjimo požymių. Jeigu yra vidinių ar išorinių nuvertėjimo požymių, AV nustato turto atsiperkamąją vertę ir palygina ją su turto balansine verte.

100. Nuostoliai dėl turto nuvertėjimo apskaitoje registruojami apskaičiuotų nuostolių suma mažinant turto balansinę vertę bei ta pačia suma registruojant ataskaitinio laikotarpio pagrindinės arba kitos veiklos sąnaudas.

101. Turto nuvertėjimas nėra tolygus turto nurašymui. Turto nuvertėjimo atveju yra mažinama turto vieneto balansinė vertė, tačiau išsaugoma informacija apie turto įsigijimo savikainą, t.y. turto vieneto įsigijimo savikaina apskaitoje lieka tokia pati kaip iki nuvertėjimo nustatymo, o nuvertėjimas registruojamas atskiroje sąskaitoje. Turto nuvertėjimas apskaitoje yra registruojamas ne didesne verte nei turto balansinė vertė.

102. Kai vėlesnį ataskaitinį laikotarpį, pasikeitus aplinkybėms, atstatoma anksčiau pripažinta turto nuvertėjimo suma, turto balansinė vertė po nuvertėjimo atstatymo negali viršyti jo balansinės vertės, kuri būtų buvusi, jeigu turto nuvertėjimas nebūtų buvęs pripažintas.

103. Pripažinus ilgalaikio materialiojo ar nematerialiojo turto nuvertėjimo nuostolį, perskaičiuojamos būsimiesiems ataskaitiniams laikotarpiams tenkančios turto nusidėvėjimo (amortizacijos) sumos, kad turto nudėvimoji (amortizuojamoji) vertė po nuvertėjimo būtų tolygiai paskirstyta per visą likusį jo naudingo tarnavimo laiką, t.y. nuvertėjimo suma nudėvima per likusį naudingo tarnavimo laiką, mažinant nusidėvėjimo sąnaudas.

104. Detaliai turto nuvertėjimo apskaitos ypatumai aptariami AV Ilgalaikio turto nuvertėjimą įvertinimo ir apskaitos tvarkos apraše, Atsargų nuvertėjimo įvertinimo ir apskaitos tvarkos apraše bei Gautinų sumų ir išankstinių mokėjimų nuvertėjimo įvertinimo ir apskaitos tvarkos apraše.

Neapibrėžtieji įsipareigojimai ir neapibrėžtasis turtas

105. Neapibrėžtųjų įsipareigojimų ir neapibrėžtojo turto apskaitos principai nustatyti 18-ajame VSAFAS „Atidėjiniai, neapibrėžtieji įsipareigojimai, neapibrėžtasis turtas ir įvykiai

pasibaigus ataskaitiniam laikotarpiui“.

106. AV nepripažįsta neapibrėžtųjų įsipareigojimų ir neapibrėžtojo turto, tačiau neapibrėžtieji įsipareigojimai ir neapibrėžtasis turtas registruojami nebalansinėse sąskaitose. Neapibrėžtieji įsipareigojimai nerodomi nei finansinės būklės ataskaitoje, nei veiklos rezultatų ataskaitoje, o informacija apie juos pateikiama aiškinamajame rašte. Kai tikimybė, kad reikės panaudoti turtą įsipareigojimui padengti yra labai maža, informacija apie juos aiškinamajame rašte nebūtina. Informacija apie neapibrėžtąjį turtą ir įsipareigojimus turi būti peržiūrima ne rečiau negu kiekvieno ataskaitinio laikotarpio paskutinę dieną, siekiant užtikrinti, kad pasikeitimai būtų tinkamai atskleisti aiškinamajame rašte.

107. Neapibrėžtasis turtas finansinėse ataskaitose neparodomas, kol nėra aišku, ar jis duos AV ekonominės naudos. Jei ekonominė nauda tikėtina, tačiau nėra tikra, kad ji bus gauta, informacija apie neapibrėžtąjį turtą pateikiama aiškinamajame rašte.

Įvykiai pasibaigus ataskaitiniam laikotarpiui

108. Įvykių, pasibaigus ataskaitiniam laikotarpiui, apskaitos ir pateikimo finansinėse ataskaitose taisyklės pateiktos 18-ajame VSAFAS „Atidėjiniai, neapibrėžtieji įsipareigojimai, neapibrėžtasis turtas ir įvykiai pasibaigus ataskaitiniam laikotarpiui“.

109. Pasibaigus ataskaitiniam laikotarpiui įvykiai, kurie suteikia papildomos informacijos apie AV finansinę padėtį paskutinę ataskaitinio laikotarpio dieną (koreguojantys įvykiai), atsižvelgiant į jų įtakos reikšmę parengtoms finansinėms ataskaitoms, yra parodomi finansinės būklės, veiklos rezultatų ir pinigų srautų ataskaitose. Nekoreguojantys įvykiai, pasibaigus ataskaitiniam laikotarpiui aprašomi aiškinamajame rašte, kai jie reikšmingi.

Tarpusavio užskaitos ir palyginamieji skaičiai

110. Sudarant finansinių ataskaitų rinkinį, turtas ir įsipareigojimai bei pajamos ir sąnaudos nėra užskaitomos tarpusavyje, išskyrus atvejus, kai konkretus VSAFAS reikalauja būtent tokios užskaitos (pvz., dėl draudiminio įvykio patirtos sąnaudos yra užskaitomos su gauta draudimo išmoka).

111. Palyginamieji skaičiai yra koreguojami, kad atitiktų ataskaitinių metų finansinius rezultatus. Apskaitos principų bei apskaitinių įverčių pasikeitimai, sudarant ataskaitinio laikotarpio finansinių ataskaitų rinkinį, pateikiami aiškinamajame rašte.

Informacijos pagal segmentus pateikimas

112. Informacijos pagal segmentus pateikimo finansinėse ataskaitose reikalavimai nustatyti 25-ajame VSAFAS „Atsiskaitymas pagal segmentus“.

113. AV turi tvarkyti apskaitos veiklą pagal segmentus. Segmentai – AV veiklos dalys pagal vykdomas valstybės funkcijas, apimančios vienu ar daugiau AV teikiamas viešąsias paslaugas pagal valstybės funkcijų klasifikaciją.

114. AV skiria šiuos segmentus:

114.1. bendrųjų valstybės paslaugų;

114.2. gynybos;

114.3. viešosios tvarkos ir visuomenės apsaugos;

114.4. ekonomikos sektoriaus;

114.5. aplinkos apsaugos;

114.6. būsto ir komunalinio ūkio;

114.7. sveikatos priežiūros;

114.8. poilsio, kultūros ir religijos;

114.9. švietimo;

114.10. socialinės apsaugos.

115. Apie kiekvieną segmentą atskleidžiama tokia informacija:

115.1. segmento pagrindinės veiklos sąnaudos;

115.2. segmento pagrindinės veiklos pinigų srautai.

116. AV turto, įsipareigojimų ir finansavimo sumų apskaitą pagal segmentus tvarko taip, kad galėtų teisingai užregistruoti pagal segmentus pagrindinės veiklos sąnaudas ir pagrindinės veiklos pinigų srautus.

117. Turtas, įsipareigojimai, finansavimo sumos, pajamos ir sąnaudos, kurių priskyrimo segmentui pagrindas yra neaiškus, turi būti priskiriami didžiausią AV veiklos dalį sudarančiam segmentui.

Apskaitos politikos keitimas

118. Apskaitos politikos keitimo principai nustatyti 7-ajame VSAFAS „Apskaitos politikos, apskaitinių įverčių keitimas ir klaidų taisymas“.

119. AV pasirinktą apskaitos politiką taiko nuolat arba gana ilgą laiką tam, kad būtų galima palyginti skirtingų ataskaitinių laikotarpių finansines ataskaitas. Tokio palyginimo reikia AV finansinės būklės, veiklos rezultatų, grynojo turto ir pinigų srautų keitimosi tendencijoms nustatyti.

120. AV pasirenka ir taiko apskaitos politiką remdamasi nuostatomis, pateiktomis 1-ajame VSAFAS „Finansinių ataskaitų rinkinio pateikimas“. Ūkinių operacijų bei ūkinių įvykių pripažinimo, apskaitos ar dėl jų atsirandančio turto, išipareigojimų, finansavimo sumų, pajamų ir (arba) sąnaudų vertinimo apskaitoje pakeitimas yra laikomas apskaitos politikos keitimu.

121. Apskaitos politika keičiama dėl VSAFAS pasikeitimo arba jei kiti teisės aktai to reikalauja. Apskaitos politikos keitimas finansinėse ataskaitose parodomas taikant retrospektyvinį būdą, t.y. nauja apskaitos politika taikoma taip, lyg ji visada būtų buvusi naudojama, todėl pakeista apskaitos politika yra pritaikoma ūkinėms operacijoms ir ūkiniams įvykiams nuo jų atsiradimo. Poveikis, kurį daro apskaitos politikos keitimas einamojo ataskaitinio laikotarpio informacijai ir darytų ankstesnių ataskaitinių laikotarpių informacijai, registruojamas apskaitoje tą ataskaitinį laikotarpį, kurį apskaitos politika pakeičiama ir parodomas einamojo ataskaitinio laikotarpio veiklos rezultatų ataskaitos eilutėje „Apskaitos politikos keitimo bei esminių klaidų taisymo įtaka“. Šioje eilutėje yra parodoma apskaitos politikos keitimo poveikio dalis, susijusi su ankstesniais ataskaitiniais laikotarpiais. Lyginamoji ankstesnio ataskaitinio laikotarpio informacija finansinėse ataskaitose pateikiama tokia, kokia buvo, t.y. nėra koreguojama.

Apskaitinių įverčių keitimas

122. Apskaitinių įverčių keitimo principai ir taisyklės nustatyti 7-ajame VSAFAS „Apskaitos politikos, apskaitinių įverčių keitimas ir klaidų taisymas“.

123. Apskaitiniai įverčiai yra peržiūrimi tuo atveju, jei pasikeičia aplinkybės, kuriomis buvo remtasi atliekant įvertinimą arba atsiranda papildomos informacijos ar kitų įvykių.

124. AV apskaitinių įverčių pasikeitimams įvertinti yra sudaromos atitinkamos komisijos, kurios yra atsakingos už tinkamą aplinkybių ir informacijos, lemiančios apskaitinį įvertinimą, bei poveikio nustatymą ir parodymą finansinėse ataskaitose.

125. Apskaitinio įverčio pasikeitimo poveikis nustatant grynąjį perviršį ar deficitą priskiriamas:

125.1. laikotarpiui, kada įvyko pasikeitimas, jei jis turi įtakos tik tam laikotarpiui;

125.2. laikotarpiui, kada įvyko pasikeitimas, ir vėlesniems laikotarpiams, jei pasikeitimas turi įtakos ir jiems.

126. AV apskaitinio įverčio pasikeitimo rezultatas įtraukiamas į tą veiklos rezultatų ataskaitos eilutę, kurioje buvo parodytas pirminis įvertis, nebent pasikeitimas ataskaitiniu laikotarpiu turi įtakos tik finansinės būklės ataskaitos straipsniams. Informacija, susijusi su apskaitinio įverčio pakeitimu, pateikiama aiškinamajame rašte.

127. Apskaitos politika laikomas pasirinktas apskaitos metodas (pvz., nusidėvėjimas

skaičiuojamas tiesioginiu metodu), o apskaitiniu įverčiu laikoma AV pasirinkta apskaičiavimo taisyklė (pvz. konkretūs nusidėvėjimo normatyvai).

Apskaitos klaidų taisymas

128. Apskaitos klaidų taisymo taisyklės nustatytos 7-ajame VSAFAS „Apskaitos politikos, apskaitinių įverčių keitimas ir klaidų taisymas“.

129. Ataskaitiniu laikotarpiu gali būti pastebėtos apskaitos klaidos, padarytos praėjusių ataskaitinių laikotarpių finansinėse ataskaitose. Apskaitos klaida laikoma esmine, jei jos vertinė išraiška individualiai arba kartu su kitų to ataskaitinio laikotarpio klaidų vertinėmis išraiškomis yra didesnė nei 0,5 proc. per finansinius metus gautų finansavimo sumų vertės arba 0,25 proc. turto vertės.

130. Ir esminės, ir neesminės apskaitos klaidos taisomos einamojo ataskaitinio laikotarpio finansinėse ataskaitose. Apskaitos klaidų taisymo įtaka finansinėse ataskaitose parodoma taip:

130.1. jei apskaitos klaida nėra esminė, jos taisymas registruojamas toje pačioje sąskaitoje, kurioje buvo užregistruota klaidinga informacija, ir parodomas toje pačioje veiklos rezultatų ataskaitos eilutėje, kurioje buvo pateikta klaidinga informacija;

130.2. jei apskaitos klaida esminė, jos taisymas registruojamas tam skirtoje sąskaitoje ir parodomas veiklos rezultatų ataskaitos eilutėje „Apskaitos politikos keitimo bei esminių apskaitos klaidų taisymo įtaka“. Lyginamoji ankstesniojo ataskaitinio laikotarpio finansinė informacija pateikiama tokia, kokia buvo, t.y. nekoreguojama. Su esminės klaidos taisymu susijusi informacija pateikiama aiškinamajame rašte.

III. FINANSINIŲ ATASKAITŲ RINKINYS

Finansinių ataskaitų rinkinys

131. Finansinių ataskaitų rinkinio tikslas – pateikti informaciją vartotojams, kurie neturi galimybės pareikalauti konkrečius jų poreikius atitinkančių ataskaitų.

132. Finansinių ataskaitų informacijos vartotojai yra mokesčių mokėtojai, valstybės valdžios institucijų nariai, AV kreditoriai, tiekėjai ir pan. Finansinių ataskaitų rinkinyje pateikiama informacija apie AV finansinę būklę, veiklos rezultatus, grynąjį turtą bei pinigų srautus, kuria naudojami vartotojai priimdami ir vertindami sprendimus dėl išteklių paskirstymo ir jų naudojimo teikiant viešąsias paslaugas.

133. AV rengia žemesniojo lygio finansinių ataskaitų rinkinį.

134. AV finansinėse ataskaitose visas sumas pateikia Lietuvos Respublikos piniginiiais vienetais. Nuo 2002 m. vasario 2 d. litas yra susietas su euru santykiu 3,4528 lito už 1 eurą, o lito kursą kitų valiutų atžvilgiu kasdien nustato Lietuvos bankas.

Ataskaitinis laikotarpis

135. AV teikia metinių ir tarpinių finansinių ataskaitų rinkinius Lietuvos Respublikos viešojo sektoriaus atskaitomybės įstatymo ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka. AV finansiniai metai sutampa su kalendoriniais metais, tarpinis ataskaitinis laikotarpis sutampa su kalendoriniu ketvirčiu. Kai išskirtinėmis aplinkybėmis pateikiamas trumpesnio nei 12 mėnesių finansinių ataskaitų rinkinys (pavyzdžiui, steigimo arba reorganizavimo atvejais), be finansinių ataskaitų rinkinio laikotarpio AV turi atskleisti:

135.1. priežastį, dėl kurios finansinių ataskaitų rinkinio laikotarpis nėra 12 mėnesių;

135.2. faktą, kad tam tikrų ataskaitų, pavyzdžiui, veiklos rezultatų, grynojo turto pokyčių, pinigų srautų ir susijusių pastabų lyginamųjų sumų negalima palyginti.

Finansinių ataskaitų rinkinio sudarymas ir teikimas

Metinių finansinių ataskaitų rinkinys

136. AV metinių finansinių ataskaitų rinkinį sudaro šios ataskaitos:

136.1. finansinės būklės ataskaita;

136.2. veiklos rezultatų ataskaita;

136.3. pinigų srautų ataskaita;

136.4. grynojo turto pokyčių ataskaita;

136.5. aiškinamasis raštas.

137. Finansinių ataskaitų privalomos formos yra reglamentuotos 2–6 VSAFAS.

138. AV metinis finansinių ataskaitų rinkinys sudaromas laikantis VSAFAS nustatytų terminų.

139. Metinių finansinių ataskaitų, įskaitant aiškinamojo rašto pastabų lenteles, formos gali būti pakeistos tik pakeitus VSAFAS nustatytas ataskaitų formas ir reikalavimus.

Tarpinių finansinių ataskaitų rinkinys

140. Tarpinių finansinių ataskaitų rinkinys – tai finansinių ataskaitų rinkinys, parengtas apibendrinus laikotarpio, trumpesnio negu ataskaitinis laikotarpis (kalendoriniai metai), duomenis.

Tarpinių finansinių ataskaitų rinkinys sudaromas kas ketvirtį.

141. Tarpinių finansinių ataskaitų rinkinį sudaro:

141.1. finansinės būklės ataskaita;

141.2. veiklos rezultatų ataskaitos;

141.3. sutrumpintas aiškinamasis raštas.

142. Tarpinių finansinių ataskaitų, išskyrus aiškinamąjį raštą, rengimui taikomi tie patys principai, reikalavimai ir formos, kaip ir metinių finansinių ataskaitų rinkiniui. Sutrumpinto aiškinamojo rašto rengimo reikalavimai pateikti 23 VSAFAS „Tarpinių finansinių ataskaitų rinkinys“.

143. AV tarpinių finansinių ataskaitų rinkinys sudaromas laikantis VSAFAS nustatytų terminų.

144. Tarpinių finansinių ataskaitų, įskaitant aiškinamojo rašto pastabų lenteles, formos gali būti pakeistos tik pakeitus VSAFAS nustatytas ataskaitų formas ir reikalavimus.

Konsoliduotųjų finansinių ataskaitų rinkinys

145. Reikalavimai konsoliduotųjų finansinių ataskaitų rinkiniui nustatyti 15-ajame VSAFAS „Konsoliduotųjų finansinių ataskaitų rinkinys“.

146. AV, sudarydami konsoliduotųjų finansinių ataskaitų rinkinį, vadovaujasi konsolidavimo taisyklėmis ir į jį įtraukia visų privalomų konsoliduoti pagal schemą viešojo sektoriaus subjektų bei kontroliuojamų akcinių bei uždaryjū akcinių bendrovių finansinių ataskaitų duomenis.

147. AV konsoliduojamieji subjektai tarpinių finansinių ataskaitų rinkinį ir metinių finansinių ataskaitų rinkinį pateikia laikantis VSAFAS nustatytų terminų. Konsoliduojantys AV sudaro ir teisės aktuose nurodytam subjektui tarpinių konsoliduotųjų finansinių ataskaitų rinkinį ir metinių konsoliduotųjų finansinių ataskaitų rinkinį pateikia laikantis VSAFAS nustatytų terminų.

Ataskaitų elementai ir jų vertinimas

148. AV ūkinės operacijos ir ūkiniai įvykiai pagal ekonominius kriterijus finansinėse ataskaitose grupuojami į grupes, kurios vadinamos finansinių ataskaitų elementais. Finansinių ataskaitų elementai, naudojami AV finansinei būklei ir veiklos rezultatams įvertinti, yra tokie:

148.1. finansinės būklės ataskaitoje pateikiami elementai – turtas, finansavimo sumos, įsipareigojimai ir grynasis turtas – apibūdina AV finansinę būklę;

148.2. veiklos rezultatų ataskaitoje pateikiami elementai – pajamos ir sąnaudos – reikalingi

AV veiklos rezultatams įvertinti.

149. Finansinių ataskaitų elementai įvertinami įvairiais metodais ir jų deriniais (pavyzdžiui, įsigijimo savikaina, tikrąja verte, realizavimo verte, grynąja galimo realizavimo verte, einamųjų išlaidų verte ir dabartine verte). Vertindama finansinių ataskaitų elementus, AV vadovaujasi VSAFAS reikalavimais ir taisyklėmis, aprašytomis VSAFAS ir apskaitos tvarkų aprašuose.

Pagrindiniai reikalavimai finansinių ataskaitų rinkiniui

150. Bendrieji finansinių ataskaitų rinkinio pateikimo reikalavimai nurodyti 1-ajame VSAFAS „Finansinių ataskaitų rinkinio pateikimas“.

151. AV finansinių ataskaitų rinkinys rengiamas pagal VSAFAS. Finansinių ataskaitų rinkinio negalima apibūdinti kaip atitinkančio šiuos standartus, jeigu jis neatitinka bent vieno taikytino VSAFAS ar jo reikalavimo.

152. Nukrypimai nuo standartų neleidžiami, išskyrus tuos retus atvejus, kai Lietuvos Respublikos įstatymai ar kiti teisės aktai, viršesni nei VSAFAS, reglamentuojantys viešojo sektoriaus subjektų veiklą, nustato ką kita.

IV. APSKAITOS ORGANIZAVIMAS

Atsakomybė už apskaitos organizavimą

153. Pagal Lietuvos Respublikos buhalterinės apskaitos įstatymą, Lietuvos Respublikos viešojo sektoriaus atskaitomybės įstatymą ir Lietuvos Respublikos finansų ministro įsakymą „Dėl biudžetinių įstaigų apskaitos organizavimo taisyklių patvirtinimo“ už apskaitos organizavimą, apskaitos dokumentų išsaugojimą ir finansinių ataskaitų rinkinio pateikimą laiku atsakingas kiekvieno AV direktorius.

154. Pagal Lietuvos Respublikos buhalterinės apskaitos įstatymą AV vyriausiasis buhalteris atsako už buhalterinių įrašų teisingumą.

155. AV direktorius pasirašo AV finansines ataskaitas bei konsoliduotąsias finansines ataskaitas.

Apskaitos tvarkytojas

156. AV buhalterinę apskaitą organizuoja pagal Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

nustatytas buhalterinės apskaitos organizavimo taisyklės.

157. AV apskaitą tvarko atskiras AV padalinys.

158. Apskaitos tvarkytojams vadovauja vyr. buhalteris. Apskaitos tvarkytojai savo veikloje vadovaujasi Lietuvos Respublikos buhalterinės apskaitos įstatymu, Lietuvos Respublikos viešojo sektoriaus atskaitomybės įstatymu, Lietuvos Respublikos finansų ministro patvirtintomis biudžetinių įstaigų buhalterinės apskaitos organizavimo taisyklėmis ir kitais teisės aktais, patvirtintais nuostatais ir apskaitos politika.

V. SĄSKAITŲ PLANAS

159. Savivaldybės sąskaitų planas parengtas vadovaujantis VSAFAS reikalavimais. Savivaldybės išdo apskaitai ir Savivaldybės asignavimų valdytojų apskaitai tvarkyti naudojamas vieningas sąskaitų planas.

160. Anykščių rajono savivaldybės viešojo sektoriaus subjektų bendrasis sąskaitų planas patvirtintas Anykščių rajono savivaldybės administracijos direktoriaus 2010 m. sausio 21 d. įsakymu Nr. AJ-29.

2 priedas. *Neteko galios nuo 2016-12-02*

Priedo naikinimas:

Nr. [1-AJ-855](#), 2016-11-23, paskelbta TAR 2016-12-01, i. k. 2016-27907

Priedų pakeitimai:

Priedas01

Neteko galios nuo: 2016-12-02

Nr. [1-AJ-855](#), 2016-11-23, paskelbta TAR 2016-12-01, i. k. 2016-27907

Pakeitimai:

1.

Anykščių rajono savivaldybės administracija, Įsakymas

Nr. [1-AJ-855](#), 2016-11-23, paskelbta TAR 2016-12-01, i. k. 2016-27907

Dėl Anykščių rajono savivaldybės išdo buhalterinės apskaitos vadovo tvirtinimo